

Ribillió.

Ma ribillió volt a fővárosban. Utcái ribillió. Lázadás az utcán. A Vasváry Pál-utca lázongott s csoda, hogy a nép haragja — amerikai módra — valakit meg nem lincselte. Az a valaki, a ki ellen az utca fölháborodott indulata viharzott, hirtelen bölcs meggondolással jónak látta menekülni. Vele menekült az a jámbor rendőr is, a ki az ő védelmére ment a lázongó nép közé.

Hogy ki volt az a valaki, a ki ekkora ribilliót okozott a Vasváry Pál-utcában? Ki kell-e mondanunk komolyan? *Háziur* volt, *háziur* az istenadta. De *háziur* nem abból a fajtából, a ki nagy tisztességtudással a lakosai érdekeit is nézi, hanem olyan *háziur*, a ki egyedül és kizárólag csak a saját érdekét teszi meg oltárául, s a ki alkalomadtán hussal is kereskedik — már mint emberhussal, vagyis szegény, szerencsétlen utcai leányok husával — ha a zsebbeli érdekét ezzel szolgálhatja jobban.

Ezek a szegény, szerencsétlen utcai leányok tudvalévően uzsorakamatot fizetnek minden nyomoruságos zugért, a hol hajlékot találnak. Már most a Vasváry Pál-utcában ma az okozta a ribilliót, hogy *Valaki* — a teljes hatalmu *háziur* — lassankint kizavarta a házából a benne lakó *derék*, munkás kisiparosokat, hogy helyet szorítson a (*házi-uraknak*) dusabban jövedelmező sajátos, utcai iparnak.

A szegény, becsületes kisiparosok persze nem mindjárt törtek ki lázadásba s nem hevenyében csináltak forradalmat a *háziur* hatalma és a fönnálló rend ellen. Eleinte védelmet kerestek, nem is annyira a maguk, mint inkább a gyermekeik, felnőtt leányaik számára. De hasztalan szaladgáltak Pontiusztól Pilátusig — védelmet sehol sem találtak. S a *Valaki*, — a ki ebben a drágalátos városban csak *háziur* lehet, mert mindenki más *senki* — vérszemet kapva, már nemcsak egy-két lakást adott ki a szerencsétlen utcai pillangók számára, hanem készült átalakítani az egész házat — hasonló célra.

Iktatószám

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Tárgy

302.811

Hely

Idő

"1913"

Személy

Helyszám

Szerző

Cím

Ribillió

Forrás:

Esti ujság

ny.

(Hely)

1913 VIII/9.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

Igy támadt a ribillió s a *háziur*-nak vészes futása.

Levonva az eset tanulságait, távol áll tőlünk az, hogy képmutatók legyünk, s úgy tegyünk, mintha nem tudnánk olyasmit, a mit nagyon jól tudunk. Ismerjük a prostitúciót s tudjuk, hogy tehetetlenül állunk vele szemben. Kiirtani nem lehet s ebből következik, hogy ha a mai rend tudomásul veszi a prostitúciónak létét, akkor tudomásul kell vennie azt is, hogy a szerencsétlen *Traviaták* valahol hajlékot találnak.

Igen ám, de tovább azután nem vagyunk hajlandók elmenni a tudomásulvétel terén. A *valahol* nem jelentheti azt, hogy *mindenütt*. Lehetetlen állapot az, hogy ha kapzsi és élelmes *háziurak* az utca leányaival szorítják háttérbe a tisztas munkából élő polgári családokat. Ha már védelemben részesítjük ezeket a boldogtalan utcai teremteseket, akkor fontosabb és felsőbbrendű követelmény az, hogy része-

sítsük oltalomban a *derék*, becsületes, iparos családokat — ezeknek erkölcsét és kereseti föltételeit egyaránt. S ha arról van szó, hogy ki vonuljon hátrább: akkor mindenestre a kapzsi *háziurak* vigyék hátrább portékájukat, s ne az iparoscsaládok kényszerüljenek arra, hogy elvonuljanak a becsületes műhelyeikkel — a prostitúció térhódítása elől.